Inscris în registrul publicațiunilor periodice la Tribunalul Timiș-Torontal, sub No. 79.

Anul XV. — No. 2001

4 pagini 2 lei

Luni, 31 Iulie 1939

Proprietar și director răspunzător:
CONSTANTIN I. ȘTEFĂNESCU

Redactoare-șefă:
FLORICA CIURA-ȘTEFĂNESCU

Administrator general: MIHA...

REDAC...
Timișoara: Str. ... 10, colț cu Str. Em. Ungureanu, ... Coop.: „Naționala"
Arad: Str. Cornel Popescu No. 26

4 Onor Palatul Cultural Arad

Ecoul

> **Să-și dea sama oricine că nu e vreme de incriminări și de vendete, nici măcar de afirmare și a celor mai frumoase teorii, ci Nația noastră stă, de fapt, nu cu arma la picior ci cu mâna pe trăgaciu.**
> **N. IORGA**

M. S. Regele Carol II, despre dârzenia și alte virtuți ale poporului Său

Un interviev acordat săptămânalului francez: „Grengoire"

Eminentul publicist francez Raymond Recouly, publică în revista „Grengoire", o audiență la M. S. Regele Carol al II-lea, de-o amploare deosebită, înbrățișând toate problemele României de azi și definind totodată în chip strălucit ordinea internă și situația diplomatică din Europa răsăriteană.

Chipul României noui, se desprinde din cuviniele regale, senin și totuși dârz, proaspăt și călit.

Anchetând, sondând calitățile și virtuțile neamului, strălucitul publicist Raymond Recouly, afirmă cu majusculă — „Nu există popor mai inteligent decât poporul român". — E în această pază, elogiul suprem, adus de un străin, unui neam, nu prea obișnuit cu afirmații care să-l măgulească.

Elogiul muncii

M. S. Regele Carol al II-lea, într'o caldă mărturisire, definește supremul comandament regal, cultul muncii:

— Am lucrat mult, îmi răspunde Regele. Lucrăm și, cu voia lui Dumnezeu, vom lucra și mai mult. Sunt gata Eu însumi să dat pildă. Toate sforțările Mele tind spre această țintă: să inspir poporului Meu, în toate clasele, gustul și dragostea de muncă. Iată ce Mă preocupă înainte de toate.

După ce definește apoi rostul organizației tinerești „Straja Țării" și ilustrează fresca societății românești din epoca partidelor politice Suveranul continuă:

— „Am fost siliți, spune Suveranul, să luăm hotărârile ce se impuneau. Neputința sistemului parlamentar se arăta în multe chipuri. Unul din ce e mai semnificative era numărul absurd și chiar scandalos al partidelor politice. Au luat parte la ultimele alegeri, înainte de noua ordine, până la 20-22 partide. Care era nevoia acestei înmulțiri parlamentare? In ce constau deosebirile dintre un partid sau altul? Sfidez pe oricine să-Mi dea o lămurire plauzibilă. Era o chestiune nicidecum de doctrină, ci numai de persoane, adică de interese private cari treceau din ce în ce mai mult înaintea marilor interese naționale. Se ajungea astfel la nepotință și la haos. Motorul guvernamental era gripat. Mașina nu mai mergea în împrejurările extrem de grave prin care treceam; era indispensabil să se caute și să se găsească altceva. Ceeace Am și făcut".

Deși M. S Regele Carol al II-lea se menține în mod voit la generalități și nu face nici o aluzie la marele număr de fapte precise, prezente încă în toate mințile, spune totu despre d. Armand Călinescu.

— „Am găsit în el un colaborator în care am deplină și absolută încredere. Și apoi adaugă Suveranul, este o plăcere pentru Mine să lucrez cu un om de vârsta Mea. Ne înțelegem perfect pentru că vo...

Icoana Suveranului

Dl. Recouly, în cîteva cuvinte ne zugrăvește chipul Suveranului astfel:

„Ceeace isbește în primul rând la Suveran este întinderea și precizia cunoștințelor Sale, excelența și siguranța informațiilor Sale. Este ținut zilnic la curent cu tot, chiar cu faptele mărunte cari au adesea mai multă importanță decât s'ar crede.

Claritatea de spirit, obiectivitatea, intituția psihologică, înțelegerea desăvârșită a oamenilor și a lucrurilor — acestea sunt calitățile pe care le aduce și în cercetarca chestiunilor diplomatice."

Noi și vecinii

„In ce privește raporturile cu vecinii lor imediați Unurii și Bulgarii, părerea lor este făcută — continuă dl. Recouly — Românii sunt convinși că și unii și alții și-au legat într'un chip irevocabil soarta lor de aceia a puterilor axei. Ei socotesc că această hotărîre este luată pentru totdeauna și că în afară de improbabile evenimente excepționale, nimic nu ar putea să o modifice. Românii se miră că în rândurile unor popoare potrivnice axei și mai ales în Anglia, mai eristă unele persoane care să-și facă iluzii în această privință."

„Nu există desigur țară mai conservatoare decât Anglia, îmi spunda ieri unul din oamenii de stat români. In ce privește bulgarii,

mulți englezi nu și-au mai întors ceasul de pe vremea lui Gladistone. Acești englezi mai cred că bulgarii ar putea fi câștigați cu prețul câtorva concesii, realizate bineînțeles pe socoteala noastră. Aceste concesii ar fi cu totul inutile, de aceia, nu le vom face".

Simplul bun simț și rațiunea, ne spun că românii sunt în această materie infinit mai bine informați decât noi. Ei văd oamenii și lucrurile așa cum sunt. In asemenea

(Continuare în pagina IV-a).

MOȚII IN BANAT

Moții au fost priviți dintr'o ureche. Admirabil subiect de legendă, problemele moților, au fost prilej de sfadă și situații, pentru toți aceea care au căutat să se lanseze. Era un timp când oricine scriind un reportaj cu moți și Sabinuțe, ajungea cu brișca la slănină. Deaceea în loc să se limpezească acea mult discutată și inepuizabilă sursă de scorniturі, mai rău s'a tulburat.

Publicul, — cititorul avid dupe inedit — scotocea în fiecare rând despre moți, o poveste fantastică, cu toate elementele ei senzaționale. Iată cum s'au discreditat moții prin presă.

Nu spunem că nu s'a încercat, să se vină în sprijinul lor. S'au constituit comisii, - ba s'a deplasat chiar guvernul în țara lor, — s'au înregistrat jalbe, fără rezultat însă.

Am revăzut Banatul, după ani, mulți, cu alți ochi, cu altă înțelegere. Pe vremuri, țânc, lângă leoitra căruței cu ciubare, scăldându-mă în pădurile de grâu, adunând pontier cu pontier de mălai, Banatul acesta, bogat în pită cât o țară, m'a cucerit.

Când stăpânirea a dat de știre, că țara vrea să împroprietărească moții, la gurguiul țării, am privit cu nostalgie, caravana căruțelor cu cherhane, care se mutau în altă țară.

Ideea de-a coloniza moții la jinjia țării, a fost admirabilă din punct de vedere teoretic. Dar, (nu se putea fără acest, „dar") iată, că politica noastră de speculație, a zădărnicit și această acțiune, pornită dintr'un imbold sincer de-a veni în ajutorul acestor copii fără patrie.

Au apărut inoportuniști, care împărțind hălcile de pământ, și-au oprit zmântâna, oferindu-le zărul. Mai adăugați lipsa capitalui, neîndeletnicirea și spaima de-o nouă vieață, și veți înțelege dece, cei mai slabi de înger au dezertat. Și-atunci s'au descărcat pe capul moțului, toate însultele și calomniile. Ba că e leneș și nu se poate despărți de muhuști și umbra cetinii, ba că, e un inadaptabil și poartă în sânge, dorul după hoinăreală și vis.

Dar s'au mai pomenit împroprietări de soiul acesta, în istoria omenirii? Sașii au fost adușii aici, e drept. S'au încetățenit, adaptându-se de minune. Dar în condițiile în care au fost colonizați moții? Nu! Desfid pe cine mă contrazice.

Mi-am revăzut câteva neamuri, împroprietărite, la o zvârlită de orașul acesta. Au persistat. Au luat de piept toate îndărătniciile, cu dârzenie și inima în dinți. Azi sunt în râud, cu gazdele. Rîdea inima în mine, când i-am văzut mulțumiți și cu prescura pe masă. Și mă întorsei cu gîndul la cei de-acasă, care iubesc Bănatul tot atât de mult, ca și părtașii lor ogoriți, aci la gardina țării.

Când țara aceasta, — pe care nimeni n'a îndrăgit-o, și n'o cunoaște în măruntaiele ei mai bine ca moțul, — a făcut apel la brațul de stei al românului, nimeni n'a sărit mai aprig, decât moții s'o apere. In graba lor, am desprins un senz. Cu toată literaturizarea moților deșănțată, cu toate basmele și legendele ce s'au creeat în jurul lui, cu toate insultele ce i s'au adus, prezența țării trăește în el, ca și în cei unsprezece capi de răzmeriță. In fiecare moț, trăește un Horia, și în fiecare prunc crește un Iancu.

Nu vreau să-mi împrospătez stilul cu afirmații, gratuite. Să nu se creadă că de dragul cuvântului ciucur, împrumut apojiaturi stilistice. Moții sunt oblii și duri ca o detunată. Țara trăiește în ei mai prezentă, ca în oricine. Și pentru ea se i-au de piept cu sfinții.

Cine-i cunoaște, nu poate să nu descopere în dârzenia lor un munte și'n inima lor un cuib de dinamită.

Inșirați moții la gurguiul țării și vor rumega în fălci, nu un dușman, ci o mie, chiar de ne-ar fi toată lumea potrivnică.

V. Cepilu-Cheatră

Insemnări

Scrisul nostru și pe chestia pecinginii căsătoriei mixte — problemă de program și atitudine neclintită a „Ecoului" — se verifică într'una, justificat sub orice aspect.

Depe urma încăpățânării noastre (era doară vorba de o măsură ce interesează neamul și mai cu seamă securitatea acestui hotar, deci trebuia să nu ne „'mblânzim"... ci, dinpotrivă !), ne-am atras ura celor căzuți în greșală — a tuturor cărora le-am cerut scoaterea depe graniță din rațiuni justificate de Stat. Dar, n'am dat înapoi!

.. Și lupta am câștigat-o noi Așa trebuia — așa e românește:

Autoritățile superioare s'au sesizat și continua cu deparazitarea graniței. E drept, măsura ar fi trebuit luată imediat după Unire, însă nu-i încă prea târziu să se îndrepte și greșelile trecutului — dar mai cu seamă pentru a preveni pe cele ce s'ar mai putea săvârși, în viitor.

In sprijinul tezei noastre ne servim azi de prilejul ce ni-l oferă filmul „Ultimatum", care rulează la cinema: „Corso" (fost „Rivoli"). E un film turnat în străinătate, cu subiect care nu se referă la Români, dar din care Românii pot învăța ce repercusiuni dureroase și pernicioase poate da căsătoria cu o femeie de alt neam — mai cu seamă în timp de război.

■

Dela Oradea ne parvine o informațiune care ne dovedește iarăș: cât păcătuim — împotriva intereselor noastre naționale — mergând prea departe cu toleranța

E vorba de un patron de bodegă (ce-și face afacerile numai cu Românii: ofițerii, funcționarii, avocații, etc, formând clientela sa), dar care domn negustor stă de ani mulți în țara noastră cu pașaport ungar.

Cine i-o fi îngăduind — de atâția ani? pe pașaportar să fie cârciumar în centrul Orăzii — adică să ne ia banul și să ne și sfideze?

Const. I. Ștefănescu

Inăsprirea raporturilor dintre Ungaria și Slovacia

— Au fost arestați 35 unguri din Slovacia cari uneltează împotriva statului slovac —

Agenția telegrafică ungară a dat publicității Joi seară o informație în care declară că „situația ungurilor din Slovacia devine din ce în ce mai grea deoarece autoritățile slovace fac tot ce este posibil pentru a împedica partidul maghiar să se consolideze.

Agenția oficială anunță apoi arestarea a 35 unguri din Slovacia la Arancosmarot, precum și măsurile ce s'au luat împotriva conducătorilor maghiari la Löcse și Otátrafüred. Perchizițiii s'au făcut la mai mulți șefi ai partidului maghiar, însă fără niciun rezultat.

Este locul să se constate, — continuă informația, — că negocierile economice ungaro-slovace, care, după cercurile politice urmau să înceapă la 26 Iulie, par să fie amânate fără termen.

Procurarea de mașini agricole

Ministerul de Agricultură aduce la cunoștința d-lor agricultori cari doresc să-și procure mașini și motoare agricole — pe cale individuală — să se înscrie de urgență la Camera de Agricultură județeană.

Mașinile cari pot fi procurate sunt:

Sămănători, garnituri de treerat, tractoare, selectoare, trioare.

Ele vor putea fi luate pe un credit cel puțin cinci ani.

Prețul definitiv al mașinilor va fi publicat ulterior prin Camerele de Agricultură.

Procurarea tuturor mașinilor de mai sus — pentru proprietatea mică țărănească — va fi făcută prin intermediul Cooperativele Obștiilor, Asociațiilor Țărănești.

Despre vieața lui Mihail Eminescu

— Conferința dlui G. Călinescu, ținută în cadrul cursurilor de învățători, la Arad —

...șul somnolenței și al toropelii de astăzi. Pornind dela gândul că fac o operă de înalt naționalism într'o epocă de împilări și de gâtuire a oricărui avânt spre ideal, scriitorii din țara liberă dădeau mâna de ajutor fraților rămași dincoace prin vitregia vremii, fie prin cuvântul lor scris, fie prin însăși prezența lor aici. Cine urmărește colecția „Tribunei" sau a „Românului" se poate convinge de acest lucru. Foiletoanele acestor gazete poartă semnătura celor mai alese condeie din România, iar notele dela rubrica informațiilor amintesc popasul pe care l-au făcut în Arad, cei mai de seamă scriitori români. Acuma, când gândul de unire e înfăptuit, trecerea scriitorilor prin provinciile eliberate e tot mai rară, lăsându-le astfel într'o adormire și nepăsare condamnabilă.

Intre răslețitele vizite făcute orașului depe Murăș, conferința d-lui G. Călinescu despre Mihail Eminescu, a fost pentru noi o mare bucurie. Migăloasa operă a d-lui Călinescu întru scormonirea pe baze științifice a vieții și operei a dat-o cerul și pământul românesc, fac din d-sa cel mai serios eminescolog.

Viața lui Eminescu a fost privită de conferențiar din puncte de vedere cu totul inedite, bazate pe studii și documente. In afară de asta, expunerea s'a făcut într'o frumoasă ținută literară, cu un farmec amestecat cu truda nervoasă a omului de laborator.

A vorbi despre o viață ca a lui Eminescu în fața educatorilor este un lucru destul de delicat. Orice moment din trecerea pământească a poetului, este în flagrantă contradicție cu ceeace urmăresc pașnicii supraveghetorii ai odraslelor noastre. Faptul că d. Călinescu a știut să ajungă la împăcarea între năzuințele educatoare, cari fac din copil un om „bine văzut", și fuga de disciplina școlară a lui Eminescu, — constitue pentru d-sa un merit.

„Biografia unui scriitor și cu atât mai mult a unui om de geniu — spune d. Călinescu — este ea însăși un act de creație, întocmai ca opera. A răpi unui geniu măcar un element din viața lui este o dărâmare a unui tot armonic. Un destin greu de lămurit duce la o rotunjire a marilor existenți, cari fac de pildă ca un Napoleon Bonaparte să se nască într'o insulă și să-și găsească sfârșitul tot în asemenea locuri. Viața unui om de geniu nu este numai o exteriorizare ... Fiecare parte din biografiile alese, constitue un simbol. Astfel s'a ajuns la gluma că Napoleon Bonaparte n'ar fi existat într'aevea, atât de mult orice molecu'ă din vieața lui reprezintă un simbol. Geniul este un alienat care se abstrage dela toate maiestațiile unui om de rând, urmărind un singur țel: *stăpânirea prin ascuțimea inteligenței sale.* După aceste considerații generale, d. Călinescu trece la subiectul conferinței. „Anumite legende, spune vorbitorul, au ajuns la afirmarea că Eminescu n'ar fi român, că nu știu care membru din familia poetului ar fi fost rutean sau de altă nație. O teză profund greșită la care se ajunge din pricina *invidiei contimporanilor,* cari nu vreau să știe pe cineva din sângele lor biruindu-i. Au controversat origina lui Eminescu, nu numai românii. S'au găsit streini cari să susțină că autorul „Luceafărului" ar fi din naștere sârb. Tocmai într'asta constă puterea geniului: *universalitatea lui.* Oricare dintre popoare poate să și-l revendice, geniul aparținând tuturora. Lui Cristofor Columb unii îi recu... o ... spaniolă, alții p... cea italiană. Omul de geniu găsindu-se pretutindenea, el s'ar putea defini lapidar: *nunta între particular și universal.*

O altă latură semnificativă a vieții lui Eminescu ar fi conflictul între el și tatăl său. Fiecare părinte caută să pună în mâna copiilor lui o meserie, care să-i scutească de greul zilelor. Tot așa ar fi vrut să facă și căminarul Gheorghe Eminovici. Mihai nu putea să se mulțumească cu o singură ramură de manifestare. Geniul lui, căuta să le inglobeze pe toate și să ajungă la *stăpânirea* de care am vorbit mai sus. Nu e mai puțin adevărat că geniul n'ar putea exista fără oamenii de treabă, grijulii și exemple de buni gospodari. Tatăl lui Eminescu se gândea la ceeace se gândește orice om de rând, procreind fizic. Eminescu a procreiat în metafizică.

Un alt aspect al biografiei lui Eminescu este lipsa de disciplină și sârguință școlară. Aici se naște întrebarea dacă un premiant poate fi genial? Nenumăratele pilde ale marilor existenți, spune d. Călinescu, dovedesc contrarul. Și se întâmplă așa, tocmai din pricina abstragerei. Geniul găsește prea mic terenul didactic. El va fi urît și de profesorii la care învață, din cauza invidiei și fricei, — cu atât mai mult de profesorii la care nu învață, socotindu-l neapt pentru a cuprinde și înțelege lucrurile semănate dela catedră.

Nu e adevărat că omul de geniu este anormal. El e perfect normal și lucid. Noi suntem oameni comuni. Fuga lui Eminescu dela școală și peregrinarea prin țară cu trupele de teatru, e un motiv de a fi pretins de orice român: el e al tuturora.

Erotica lui Eminescu e un capitol de biografie, bogat. Nota caldă și adânc umană din poezia lui de dragoste, e o oglindă, în care fiecare își găsește adolescența, și face să ni-l închipuim pe poet romantic, necontenit un tânăr cu frumoase plete. Vârsta între treisprezece și șaptesprezece ani e epoca de criză erotică, în care oricine poate scrie poezii frumoase. Dacă cineva scrie sincer și simțit și peste această vârstă, însemnează că avem deaface cu un om care își prelungește la infinit adolescența.

Nu e incompatibilă viața unui geniu cu cea conjugală. Eminescu în alte împrejurări putea fi un bun familist. Din punctul de vedere însă al creației orice om de geniu rămâne celibatar. Și Hugo și Dante au fost celibatari, când e vorba de erotica lor adusă pe planul creației".

D. Călinescu și-a încheiat conferința, socotind că omagiul cel mai frumos ce-l putem aduce lui Eminescu e să-l împrospătăm mereu, citindu-l și înfățișindu-l în cât mai multe ediții și variante.

Petre Pascu

LITERE-ARTĂ-ȘTIINȚĂ

Răzmerița dela Scărișoara

Coste Ginju, rămase cîtva timp tehui. In odăiță, se cuibărise o liniște tulburătoare, care îl ineca. Gîndurile i se încîlciră într'o apă putredă. Cu o mișcare de neputincios, se urni de pe pat și pășî moliu, pînă la fereastră. Fabrica i se arătă mai sură și mai grea ca o poveste cu vraci și pricolici. Munții înțepeniți și fără nici-o tresărire în pleoapele cetinilor ciorchine de omăt, îi oglindiră — deodată — în inimă, peisagii din copilărie.

Cum pot trăi într'un om aievea, atîtea popasuri de înfrîngeri și victorii? Cine a sădit în inima omului bucurii sprințare, pe hoitul stogurilor de dureri văduve de înțelegeri?

Coste Ginju, se cuminică în acest ceas, cu amintirile. Și se vede prunc Om de pădure, n'a cunoscut totuși, muntele — un pătrar de viață — de cît din ilustrate și atlase. Lepădat, undeva pe buricul Bărăganului, a crescut, din mila unui boier muntean. Pe mamă-sa n'a cunoscut-o. Murise din facere. Cînd au trecut anii a aflat simplu, că Lelea Vârvară, nu-i e mamă, poate de aceea descoperi el, în rugăciunile babei acelea, atît de des invocată mila Maicii Preceste, să-l strîngă în cer și să nu-l lese să mai facă umbră pământului.

Cînd mai tîrziu, prinseră a i se înoda oasele, cunoscu, în căruța tatălui său — ticsit cu vase cioplite — tot calvarul nopților de smoală, ori oazele nopților cu ploi de stele și luceferi. Cum a ajuns în oceanele de grîu și păduri de cucuruz din Bărăgan, nu-și mai aduce aminte. A aflat tîrziu că nu-i fiul arendașului care l-a purtat la școală.

Tatăl său se oprise la un boier. Toată vara muncii în pivnița acestuia reparându-i ciuberele și cadele pentru vin. Intr'o dimineață ruginie, cînd să pornească spre cuibul munților, l-au găsit țeapăn, în ieslea străjuită de căluțul mocănesc.

Destin de oameni lăpădați. Și totuși i se pare că n'a trăit aievea această vieață de legendă. Dar nu odată vieața se dovedește mai neverosimilă, decît toate poveștile zugrăvite în cărți.

Coste, se întoarse dela geam, bolnav de gânduri și amintiri. Se așeză pe un scaun, cu privirile răticite în flăcările de pe vatră. Amintirile nășteau în el, ca un roiu de viespi aurii. Unele îl mușcau, altele îl îmbunau cu înduioșătoare stăruință.

Ca și cînd și-ar fi aplecat urechea la pieptul pămîntului, auzi cum îi bate inima, cum pași grei se urcau din adînc, din fundul pămîntului, dinspre soare răsare, din măruntaiele Bărăganului, unde și-a pierdut copilăria, ca pe un cîntec rar sau ca pe un poem nescris.

In orbite, casa cu cerdac, i se rotungește tot mai conturată. Vede în minte, patul în care și-a legănat planetele de vis și din care a urmărit pe fereastra deschisă, găinușa, ce se opera în fiecare seară la geam, veghindu-i somnul de copil lăpădat. Cîteodată cerul, cu crengile lui de stele [illegible] într'atîta peste creștetul lui încît în nebunia lui de copil, s'ar fi cățărat să-i culeagă luceferii. In somn, visul îl purta hai-hai prin grădina cerului, jucîndu-se în tovărășie cu îngerii, ce-i umpleau poala cămășii cu stele și luceferi, pe care nu mai avea modru să le numere. Dimineața se trezea brusc, cu îndoieli și regrete, desmeticit de arendaș. De arendașul acela blînd, cu țoiul de vinars în tureacul cismei, care-i mîngăia tîmplele cu palmele lui late ca două lopeți, ce miroseau a brazdă și grîu răscopt. Copilăria lui răstignită undeva pe stema Bărăganului — cu anii desmeticirii — cînd copiii îi smulgeau praștia îndreptată spre soare și curcubeu și huiduindu-se îl scuipau în crucea ochilor, ocărîndu-l înadins, văzîndu-l suferind.

In școala primară, timid, umărea lecțiile învățătorului, cu mintea aiurea, gîndindu-se la munții, din care a coborît, ca stea ce a ațipit prea mult și a căzut pe pămînt. Odată cînd un copil i-a răsturnat calimara cu cerneală, peste pozele din carte, a plâns mult, mult, nenorocit, că i se furase ultima bucurie. Cu cîtă sete și nostalgie sorbea chipul unei stîne aciuată între niște munți. Pe un butuc, un cioban cu țundra între umere și trișca la gură, cînta privind cum se leagănă undeva la o colibă vreo Savetă, către care-i fugăreau gîndurile și dorurile. Mai tîrziu scoarțele caietelor le-a mîzgălit cu chipuri de moți, cu munți făloși, ce înfloreau din închipuirea lui susținută de fantastice călătorii fără liman.

Cînd la dus arendașul de mînă, în orașul acela în care oamenii mîncau semințe de floarea soarelui și scuipau vîrtos printre dinți, a plîns și n'a vrut să se lase sărutat de fata aceea tomnatică, cu bluză roșie și șal pestrițat în grija căreia rămăse-se.

Cum au trecut anii. Ca prin vis se vede student. Ani grei de lipsuri și privațiuni. Locuind în mansarde și mîncind la birturi ieftine. Incă în primul an al studenției, boierul care-l ocrotise, a închis ochii și rudeniile lor, nu-l mai recunoscură de înfiat al bătrînului. Arendașul a fost concediat. Intr'o zi s'a trezit cu el în capitală. Mai avea încă, în tureacu cizmei țoiul cu rachiu. Au plîns unul în brațele altuia, înduioșați. De atunci n'a mai auzit de el. Inzădar a scris la curte, înzădar s'a zbătut să-i dea de urmă; toate sondările lui au rămas fără ecou.

Anii studenției s'au consumat și cu ei, o parte din vieața, vlaga și elanul lui Coste. Cînd a împăturat petecul de hîrtie care-l recomanda, inginer silvic, o senzație de moină și sfîrșeală se cuibării în inima lui. Incotro să apuce? Sfatul binevoitor al unui prieten, i-a recomandat, un popas într'o casă de sănătate.

Cînd a intrat pe poarta sanatorului dela poalele Munților Apuseni, păstorii adunau cețurile toamnei în tulnice. Pădurile ardeau de culoare și fum, ca în poveste codrii de aramă. In amurgul acela de toamnă răscoaptă, ca niște obraji scofilciți de fată bolnavă a simțit întia-și dată în coșul pieptului, cum i se zbat niște rîndunici. Niște rîndunici se zbăteau de moarte. Asta a înțeles-o cînd le-a scuipat putul roșu de pe gușe. Zilele umede, cu iz de cadavre jilave, îl dureau. Prohodul toamnei îl tulbura.

Cum a scăpat de coșmarul acelei toamne, și pentru cîtă vreme? Doi ani, de cînd își îndeplinește obligațiile oficiale între un director hapsîn și o turmă de bărdași, de tăietori de lemne, tot mai roși de viciul sărăciei.

O tusă seacă îl mai încearcă din cînd în cînd, ca pentru a-i aminti de rîndunicile din piept.

Focul din vatră îmbrăcă o țundră de spuză, ca pentru a se cuibări de teama gerului de afară. Coste se simți singur și cutremurat de frig. Aștepta să pice dintr'o clipă în alta, baciul Vîrtolomeu cu sania, pentru a-l duce în munți. Un ciocănit timid, răsună în urechile inginerului Coste, destul de răstit. Ușa se deschise în prag apăru, un bătrîn bălan.

— Pace bună, domnule inginer. Poftim în sanie, că nu se ogoaie o lecuță viespii aieștea de cai.

— Să plecăm, baciule Vîrtolomeiu, că le-o fi frig și lor, pe gerul acesta.

Cufundat în sarică, Coste se lăsă iar în grija bătrînului, care-i potrivea țoiul și nutrețul sub picioare, ca să-l ferească de frig.

Sania pocnind din loc și caii o smuciră pe poarta deschisă de portarul Hirș. Clopoței tingălesc strălimpede de sonor. Iuți, călușeii, baciului Vîrtolomeiu, erau numai strună de încordare și mișcare. Fugeau și strănutau; sania sălta și se legăna, zăpada scîrțîia și roia petale dalbe, de sub copitele murgilor.

La o cotitură, un vuet cumplit le sfredeli urechea.

— Hep! hep!, țîșni semnalul de alarmă. Vîrtolomeiu, struni murgii, care cîrniră speriați, înapoi. Un molid cojit, mizgos încă, se opri brusc, împlîntîndu-se în răzor, deacurmezișul drumului sub cotul cailor. Coste înmărmuri. Vîrtolomeiu scuipă vîrtos într'o parte și-și făcu cruce, neuitînd să încheie, cu un citat din vanghelia Precestii.

Așezat deacurmezișul, trunchiul oprea orice înaintare. Vîrtolomeiu își făcu palmele tulnic și strigă cît îl răbdară bojocii:

— Huă...! măăă...! momîrlanilor măăă...! că mi-ați schilăvit caii. In marginea drumului se iviră trei bărbați. Dînd cu ochii de Coste, își scoaseră căciulile și-l salutară, tremurând, apoi rămaseră cu capul în pămînt, muți și fără viață. Că se așteptau vădit să fie apostrofați, ba chiar amendați, dacă nu și închiși, o mărturisea toată atitudinea lor de cîini supuși și simțitori, Coste îi privi cu milă; cu toată mila nenorocirii din el și a propriei vieți de tristețe. Cu un gest de înfrîngere, care ar fi putut să fie și de mîngăiere și alinare, le făcu semn să urnească trunchiul din cale. Momîrlanii se opintiră, pînă ce asudară și deslegară drumul.

Coste își urmă drumul, fără să-l mai impresioneze sălbăticia peisajului. Ar fi trebuit să le dreseze procese verbale, să-i amendeze. Lemnul era de furat. Dar pe cine au furat? Pe aceia care le-au tâlhărit bunul lor, singurul drept de existență. Mai e acesta furt? Se mai cheamă acesta, un delict?

Vîrtolomeiu iuți spornicia căluților. După cîtva timp, sania se opri la notariat. Coste intră, ducînd cu el în birou, o postată de ger. Notarul își frîngea mîinile. Conductorul silvic, Ariceanu, încredințatul „Caps"-ului se plimba agitat dela birou, la ușe și înapoi. Șeful postului, Traian Mărgăescu, gornicul Avram și aprodul se ridicară să-i cedeze un scaun. La ușe, în tîrnaț, jandarmii suflau în pumni, dîrdăind de frig.

— Bine că ai sosit și dta, răsuflă ușurat Ariceanu.

— Ce s'a întîmplat, de-i adunat tot statul major aici?

— Ce să se întîmple? domnule inginer. Ceeace am prevăzut și v'am relatat la timp. Vandalism, bolșevism, rebeliune domnule inginer aia e! La Albac, la Arada, la Fericet, peste tot se taie, se fură. Gornicii dorm. Nu văd, nu prind pe nimeni. Nu vreau? Sunt complici? Deslegați dvtră enigma. Eu mi-am făcut datoria.

(Urmare în numărul viitor).

*) Fragmennt din romanul: „Neamu nevoii", de *V. Copila Cheatră*, apreciatul nostru vechi colaborator

Romanul va apărea într'o mare editură din București.

TU ȘI EU

De câteori plec de lângă tine, plec așa de sdrobită, încât mi-e frică să mă reîntorc.

Stăm amândoi pe prispa visului — tu și eu — și nici o mână nu se'ntinde spre cealaltă.

Odinioară, erau petale 'mbrățișate pentru odihna inimii.

O purtam în palme ca gândul pe buze și ni-o 'ntindeam celuilalt de câte ori ni-era foame.

Dar acum, e praf în ciocul auriu al munților — zare plânsă dincolo de zare...

Și totuși, dacă mă uit în ochii tăi, ghicesc ceva din inima care s'a dus. Mi-e frică să-ți întind mâna. Poate aș simți parfumul gândurilor împletite 'n degetele mele și căldura lor m'ar face să tresar.

Mânile acestea mi-au fost dragi odată...

Fiindcă visam să m'odihnesc pe ele toată viața...

Fiindcă mi-au adus cerul atât de aproape de mine.

Stau pe prispa visului, de unde visul singur a sburat și privesc prăpăstiile dintre stele.

Pentru cine răsar atâția melci de aur, când ochii obosesc să-i mai culeagă și sufletul să-i mai privească?...

Stai lângă mine cu fruntea cioplită din marmora lunii și ochii tăi grei ca o 'nvolburare de apă îmi dibuiesc gândurile.

Până unde tăcerile nu se mai aud...

Până unde sufletul nu mai poate pătrunde...

Tu și eu... două hohote de plâns în noaptea fără cântec.

...Și mânile fiecăruia, căutau lacrimile celuilalt.

Noaptea strălucia ca o perlă.

Era dragostea care-a apus să se facă lumină... și s'a făcut.

Della Anghel

Voi muri ca orișicare Moț

Voi muri fără să știu,
Pe Bărăgan, sau poate 'n Târgu-Jiu
La umbra unui gard, sau poate 'n car,
Ca orișicare Moț drumar.

Voi lăsa atunci uneltele din mână,
Poate chiar azi, sau peste-o săptămînă
Și voi porni ca Moldoveanu peste alți tărîmi
Scuipînd căpșune din plămîni.

Acolo printre brazi și steni,
Ortacii mei din Munții Apuseni,
Vor face-o slujbă ca și altora și mie,
Și, vor uita apoi că-i zugrăvisem în poezie.

Ci voi confraților din țară,
Veți scrie-un necrolog cu vorbe-amară.
Iar cititorii se vor întreba discret:
— Ce importanță are, c'a mai murit înc'un poet?

V. Copilu-Cheatră

Haiduc

Mi-s gândurile muche de săcure,
Dușman mă culc și tot dușman mă scol.
M'au zămislit străfunduri de pădure,
Cu mâna dreaptă, șarpe la pistol.

Când stăpânirea poteră dă 'n țară,
Să-mi afle ascunzișul pădureț,
Imi cresc în gură colți ca la mistreț
Și-un joagăr în a inimii vioară.

Iar când la casa de sub dâlmă vine,
Aceiași nisgăioasă rândunică,
De cârtițele gândului mi frică,
Și mâna dreaptă 'ncepe să se'nchine

I. D. Pietrari

Apuseni

Ce dragi îmi sunteți, munților
Și nori,
Cu flori în zâmbete,
Și flori mărunte,
Și unde basmele țâsnesc din munte
Ca focul nedormitelor comori....
Ce dragi îmi sunteți, munților,
Și nori!...

Curg șerpi de-argint prin văgăuni
Și cinste,
Și pașii moi de ciută sorb răcoarea
Pe culmi de-azururi, unde numai floarea
Reginei
Bea din cupa potirelor celeste,
Când șerpi de-argint fug sprinteni
Prin văgăuni și creste...

In fiecare frunză ghicești
O rugăciune,
Sub patrafiru-albastru când brazii fac mătănii
Și fiecare freamăt e-un început de denii,
Când luna-și despletește cosițele — minune —
Din fiecare frunză desprinzi
O rugăciune...

— — — — — — — — — — — — — —

Ce dragi îmi sunteți, munți
Și voi, stejari,
Pe unde Iancu a cântat odată
Povestea unui neam, întunecată
De răcnetul de pustă și barbar,
Cu ura lor de'ntotdeauna, azi,
Sălbatic vă iubesc, păduri de brazi,
Cuib de nădejdi sfințit în vremuri mari...
Ce dragi îmi sunteți, munți,
Și voi, stejari!...

Populară

Dragoste — copil din flori —
Ai fi bună, uneori,
De n'ai crește prea în nori;
Dac'ai crește pe pământ,
Lângă soare, lângă vânt,
Lângă flori — cu obraji de spumă —
Și pitici căzuți din lună.

Dac'ai crește'n vârf de prun,
Când te vreau să te adun,
Lângă drum cu păpădie,
Când te vreau s'adun o mie.
Dac'ai crește'n ochii mei,
Să nu poți eși din ei.
Licurici de dor în cântec
Să fiu farmec și descântec,
Inimii de drumuri pline,
Să rămâi tot lângă mine.

Florica Ciura-Ștefănescu

Cărți, reviste, note

EMIL ZEGREANU: „Către țara ochilor mei"

Editura Asociației Scriitorilor Români din Ardeal s'a inaugurat, cu volumul de poeme, al tânărului poet ardelean Emil Zogreanu.

Emil Zegreanu, aduce în poezie, un vechiu suflu de seninătate clasică. Echilibrată, concepută fără pretenții și întorsături stilistice, poezia aceasta e o oază de calmă interiorizare.

Privită fugar, s'ar părea că viziunea poetică a lui Emil Zegreanu, e lipsită de adâncime. Deși pastelistă, peisajul exterior câștigă prin sondajele interioare spiritualizând materia.

Continuând pe această cale de largă respirație poetică, Emil Zegreanu, pledează fericit, pentru o întoarcere autentică la pastel.

ION MOLDOVEANU: „Sbor peste ape"

poeme, col. rev. „Symposion"

Ion Moldoveanu, a murit. S'a stins într'un sanator, ca și atâția scriitori, descătușați de lut. Modest, Ion Moldoveanu, a trecut prin vieață, fără surle și trâmbițe. Poemele lui au înflorit în livada câtorva reviste ardelene, surprinzând prin prospețimea imaginilor și maturitatea formei. Dar atât. Ion Moldoveanu, n'a făcut carieră. A trebuit să încheie târg cu vieața ca să se pomenească de el și poezia lui.

„Zbor peste ape", volumul înmănunchiat de prietenii ce trudesc la revista de clasică ținută „Symposion" din Cluj, a stârnit unanime aprecieri.

Revistele s'au grăbit să-l prezinte, criticii să se pronunțe. E totuși în această tardivă răsplată o dovadă că talentul lui Ion Moldoveanu, a fost retezat prea de grabă. Elanul său, prematur înfrânt.

O tristețe, o resemnare arhanghelică, o împăcare cu moartea și-o nețărmurită dragoste a peisajului ardelean, mustește, în fiecare poemă, în fiecare cuvânt.

Volumul lui Ion Moldoveanu, e o caldă pledoarie pentru frumos și o realizare artistică a liricei tinere ardelene, de invidiat.

„Vatra",

An. V., Năsăud

Revista învățătorilor din Năsăud a apărut în cadru de sărbătoare. Cinci ani dela apariție. Pentru revistele, învățătorești, e un succes. Nu că n'ar mai fi atins și alte reviste, această vîrstă. „Vatra", se situiază pe alt plan. Dela „Frământul școlii" și „Progres și Cultură", încă nici o revistă dăscălească n'a reușit să impace „didacticismul" cu literatura, într'un mod atît de fericit.

Ultimul număr aduce colaborări rare. *M. Beniuc*, semnează două poeme admirabile, *Florica Ciura Ștefănescu*, ne dăruește două poezii de cald și sincer lirism, *Ion Th. Ilea, C. S. Anderco, Emil Zegreanu, George Vaida, Petre Pop, A. Rogneanu*, etc., completează atlasul liric.

V. Copilu-Cheatră, ne prezintă un fragment din romanul său: Neamu nevoii.

Grigore Popa într'o „Invitație la cimp" pledează la aventură și evadare spirituală. *Teodor Onișor, Iuliu Moise*, etc. încheie acest număr festiv.

„Symposion",

An. II. No. 3.

Symposion, este revista, care s'a impus dela întîiul număr. Prin ținuta ei clasică, prin seriozitatea studiilor și selecționarea severă a materialului pe care ni-l prezintă, ne-a cucerit.

Deși ajunsese la modă, ca materialul metafizic să fie prezentat ușor, sub forma esseurilor, „symposioniștii", au ricoșat pe lângă această metodă de împrumut' reinstaurînd clasicile studii.

Dumitru Isac, Victor Iancu și Traian Moraru, împrumută revistei, o notă de sobră înțelegere, a fenomenului filozofic. In special se

Rusalim Cercel

(Continuare în pagina III-a).

Universitatea populară N. Iorga din Vălenii de Munte

Programul cursurilor de vară
15 Iulie -- 15 August 1939

Petre M. Iulian, inspector general administrativ. — *Vitalitatea tradiţiilor româneşti în dreptul nostru public.*
Pizanty Mihail — *Vitalitatea industriei petrolifere din România.*
Poenaru Căplescu, dr. agregat la Universitatea din Bucureşti. — *Accidentele electrice şi prevenirea lor (cu proecţiuni).*
Pompeiu D. Dimitrie, profesor la Universitatea din Bucureşti. — *Desvoltare firească.*
Pop Ştefan, profesor. — *Cum vorbim.*
Popa I. N., profesor. — *Snobismul.*
Popescu M. Niculae, preot profesor la Universitatea din Bucureşti. — *Din istoria bisericii române.*
Popovici Gheorghe, dr. profesor la Universitatea din Cluj. — *Bilanţul, natalitate, mortalitate infantilă la Români.*
Puşcariu Valeriu, profesor la Universitatea din Cluj. — *Maramureşul (cu proecţiuni).*
Radovici A., dr. Conferenţiar la Universitatea din Bucureşti. — *Nervi şi vitamine.*
Răducanu Ion, redactorul Academiei de înalte studii comerciale şi industriale din Bucureşti. — *Economia războiului, (câteva probleme).*
Rădulescu I. Joldea, ziarist. — *Vitalitatea românească în profesiunile româneşti.*
Roco Dinu, avocat. — *Vitalitatea românească în comerţ şi industrie.*
Săbăilă Th. Ilie, dr. — a) *Viaţa, sufletul şi moartea,* b) *Specificul bănăţean ca factor de vitalitate românească.*
Sacerdoţeanu Aurelian, directorul general al arhivelor statului. — *Afirmaţia vitalităţii româneşti în secolul al XIV-lea.*
Săcerdoţeanu Virginia d-na, asistentă la Universitatea din Bucureşti. — *Figuri de femei în evul mediu apusean.*
Sandovici M. C., maior — *Intre vitalitate şi destin.*
Saru J. Nic. — *Este imperialismul anglo-saxon periculos ?*
Sava Justin. — *Alba Iulia în trecut şi perspectivele ei în viitor.*
Scărlătescu, dr. — *Ridicarea potenţialului economiei româneşti prin planul economic.*
Schina Nicolae, avocat. — *Noţiunea de asociaţie.*
Slătinescu Sever, lt.-col. — *Subiect rezervat.*
Slăvescu I. Virgiliu, avocat. — *Dreptul aerian.*
Schmochină P. N., avocat. — a) *Vitalitatea românilor transnistrini în decursul veacurilor.*
Socoletcu T. Toma, arhitect profesor la Academia de arhitectură din Bucureşti. -- *Arhitectură românească şi arhitectură modernă.*
Sofronie Gh., profesor la Universitatea din Cluj. — a) *Contribuţia românească la adevăratul principiu naţional.* b) *Lupta între „egalitate" Statelor şi „ierarhizarea" lor.*
Stănescu Constantin, director general al ocrotirilor sociale. — *Ocrotirea minorilor la muncă în România.*
Stănescu Florian-Gighera. — a) *Etica ortodoxă în opera lui Dostoiewschi.* b) *Eroimul moral în afirmaţia vitalităţii româneşti*
Stătescu Constantin, profesor la Universitatea din Bucureşti. — *Radiaţiunile substanţei vii.*
Suciu Sibianu M., dr. — a) *Bietul suflet omenesc.* b) *Viaţă nouă.*
Szasz A., profesor. — *Contribuţia principilor şi nemeşilor maghiari la desvoltarea culturii româneşti din Ardeal în secolul al XVI-lea şi al XVII-lea.*
Iacobescu Ştefan, inginer. — *Televiziune (cu proecţiuni).*
Ianca Axente, dr. docent la Universitatea din Cluj. — *Colaborarea medicală la întocmirea fişei pedagogice.*
Ioachim M. V., dr. — *Afirmaţia vitalităţii româneşti pe tărâmul economic. Insuşiri şi lipsuri.*
Ionescu Gh. Alexandru, magistrat. — a) *Legiferarea spionajului economic. b) Frauda la lege.*
Ionescu Anton, dr. — *Afirmaţia vitalităţii româneşti cauză a sănătăţii psihofizice a românului.*
Ionescu Siseşti, fost ministru. — *Noul aspect al problemei agrare în România.*
Ionescu Traian-Nişcov, profesor. — *Sensul european al şcoalei ardelene.*
Iordăchescu Cicerone, pr. profesor la Universitatea din Iaşi. — *Spiritualitatea religioasă în trecut şi prezent la poporul român.*
Iorga Nicolae, consilier regal. — *Afirmaţia vitalităţii româneşti.*
Iorga N. Mircea, ing. profesor. — *Subiect rezervat.*
Iorga N. Ştefan, dr. asistent la Universitatea din Bucureşti. — *Factorii climatici în biologie cu consideraţie asupra rasei.*
Irimescu Şt., dr. — *Măsurile cele mai potrivite pentru ca lupta contra tuberculozei să ducă la cele mai bune rezultate.*
Jingoiu Nicolae, profesor. — *Trecutul latin în viaţa poporului nostru.*
Lenguceanu N. N., avocat. — *Sancţiunea morală a dreptului.*
Lungu Vasile, profesor. — *Răspântii în evoluţia noastră istorică.*
Manciulea Ştefan, profesor. — a) *Vlădicii întemeetori ai Blajului românesc.* b) *Din trecutul şi bogăţiile bibliotecii centrale blăjene.*
Maniu Adrian, scriitor. — *Eminescu văzut de el însuşi.*
Mandiuc Ilie, dr. profesor. — *Ortodoxia, vitalitatea neamului românesc.*
Marinescu C., profesor la Universitatea din Cluj. — *Subiect rezervat.*
Marmeliuc D. profesor la Universitatea din Cernăuţi. — *Subiect rezervat.*
Massim Nicolae. — *Vitalitatea poporelor şi teatrul.*
Mateşieanu George. — *Gheorghe Pop de Băseşti preşedintele Adunării Naţionale dela Alba-Iulia, 1 Decembrie 1918.*
Maţianu I. Traian, inginer. — *Ştiinţa minieră la români.*
Mihordea Vasile, dr. profesor. — *Boerimea moldovenească în secolul al XVIII-lea.*
Mi[illegible] Ilie, profesor la Universitatea din Iaşi. — a) *Interferenţe din marii ai evoluţiei noastre istorice.* b) *Dinasticismul ca forţă [illegible] piei de stat român.* c) *Năzuinţele de azi ale spiritualităţii româneşti.*
Moisescu I. Gh. diacon profesor. — *Biserica ortodoxă română sub [illegible]a Regelui Carol I.*
Morariu Leca, dr, profesor la Universitatea din Cernăuţi, — a) *[illegible]alitatea romanică a limbii româneşti.* b) *Eminescu.*
[illegible]laru A. Dimitrie, doctor chimist. — *Problema laptelui la sate şi şi lăptăriile cooperative.*
Morariu Victor. profesor la Universitatea din Cernăuţi. — *Vitalitatea românească văzută de scriitorii germani.*
Munteanu-Râmnic D. profesor. — *Eminescu ctitor al unităţii noastre.*
Mureşeanu Octav, preot protopop. — a) *Să nu păcătuiţi* b) *Legea [illegible]nţei.* c) *Prezenţa şi lucrarea Duhului Sfânt.* d) *Profesorul de religie [illegible] pedagogice, experienţe.* e) *Adolescenţa şi străjeria, experienţe [illegible] Seminarul teologic Veniamin Costace, Iaşi.*
Mureşeanu C. dr. profesor. — a) *Legea serviciului social, aspecte [illegible]ţă, experienţe 1933—1939.*
Narly C. profesor la Universitatea din Cernăuţi. — *România nouă [illegible]ul educator.*
Nedelcu Constantin, profesor. — a) *Problemele culturale ale Ba[illegible]ţi,* b) *Criterii de originalitate în arta poporală.* c) *Despre orga[illegible]a timpului liber.* d) *Idealurile eterne ale educaţiei.*
Netea Vasile, institutor. — a) *Mişcarea „Tribunei".* b) *Mişcarea [illegible]afărului".*
Netoliczka Luisa, dr. d-ra. — *Elemente preistorice în etnografia [illegible]ească.*
Nicorescu Paul, profesor la Universitatea din Bucureşti. — *Cum [illegible]ut strămoşii noştri să-şi apere pământul ţării lor.*
Niculescu Floarea, dr. profesor. — a) *Energii româneşti în cultură. [illegible]şcoală românească din sudul Basarabiei.*
Olinescu Radu, dr. docent la Universitatea din Bucureşti. — *Din [illegible]mele demografice ale României Mari.*

Pentru ofiţerii de rezervă cu situaţia militară neclarificată

„Marele Stat Major aduce la cunoştinţa tuturor ofiţerilor de rezervă, care nu au situaţia militară complet clarificată, adică acei care nu cunosc precis unitatea în care contează, sau acei care au primit ordine de chemare pentru 1939/40 dela mai multe unităţi, să se adreseze în scris M. A. N. Direcţia Personalului Biuroul 6, Ofiţeri de rezervă cerând lămuriri. Vor arăta totodată în cuprinsul cererii, starea lor civilă şi ultimul domiciliu stabil.

Autorităţile civile şi întreprinderile particulare sunt rugate a verifica situaţia militară a ofiţerilor de rezervă, funcţionari în instituţia sau întreprinderea respectivă şi a obliga pe acei cu situaţia neclară să-şi limpezească definitiv această situaţie.

Totodată se aduce la cunoştinţă că atunci când se va constata că un ofiţer de rezervă nu cunoaşte unitatea unde contează va fi deferit Justiţiei Mtlitare".

Şeful Marelui Stat Major
Inspector General de Armată
General de Divizie Adjutant
(ss) FL. IENESCU.

Preschimbarea monetelor de 250 lei

Ministerul finanţelor a acordat un ultim termen, până la 15 August 1939, pentru preschimbarea monetelor metalice de 250 lei.

Eventualii posesori ai acestor monete le vor putea prezenta personal spre preschimbare în toate zilele de lucru între orele 9—11 numai la ghişeul Monetăriei naţionale din Bucureşti, str. Fabrica de Chibrituri nr. 30, sau le vor înainta prin grop poştal cu menţiunea că suma respectivă este în monetă metalică a 250 lei.

Monetele false se vor confisca, eliberându-se posesorului un proces-verbal doveditor.

Costul înapoierii contravalorii monetelor bune, cade în sarcina trimiţătorului şi se va deduce din suma expediată spre schimbare.

Suma corespunzătoare monetelor găsite bune se va înapoia trimiţătoru ui prin mandat poştal.

Construcţiile de silozuri

Miercuri dim. s'a ţinut la administraţia porturilor (P. C. A.) licitaţie pentru procurarea instalaţiilor mecanice necesare silozurilor ce se vor construi din tranşa a doua în punctele agricole cele mai importante ale ţărei. S'au depus oferte din partea unor firme de specialitate italiene, germane, engleze, elveţiene şi româneşti. Ele urmează a fi studiate spre a se vedea care vor fi cele mai avantajoase.

Se ştie, că potrivit planului întocmit, silozurile ce se vor construi din tranşa a doua vor fi în număr de 44, cele din tranşa întâia, în număr de 34, fiind în curs de construcţie.

Joi, s'a ţinut la administraţia porturilor licitaţie pentru clădirile proectate a se construi din tranşa a doua.

Ministerul Justiţiei
Comisiunea pentru constatarea condiţiunilor de naturalizare şi recunoaştere

Dos. Nr. 529/rec/939

D. Vichente Băbău domiciliat în comuna Lunga Nr. 40, jud. Timiş-Torontal a făcut cerere acestui [illegible] recunoaşte cetăţenia română.

Conform art. 19 din legea privitoare la dobândirea şi pierderea naţionalităţii române, se publică această spre ştinţa acelora care ar voi să facă întâmpinare, potrivit dispoziţiunilor art. 20 din lege.

Manifestaţie străjerească la Vălenii

Sâmbătă 22 Iulie tabăra de odihnă a străjerelor din ţinutul Dunărea de jos, care supt comanda doamnei profesoare Ioana Gheorghiu, se află instalată lângă mănăstirea Suzana, a luat parte, în corpore, la cursurile universităţii populare din Vălenii de Munte spre a asculta prelegerea d-lui profesor N. Iorga.

A fost cu acest prilej o manifestaţie care a impresionat profund pe auditorii cursurilor de vară recrutaţi din toată ţara şi din toate naţiunile conlocuitoare. După ascultarea prelegerii tinerele străjere au înconjurat pe d. profesor N. Iorga, dornice să cunoască în deaproape pe marele dascăl. După ce, conduse de însuşi d. profesor N. Iorga au vizitat toate aşezămintele culturale, una din străjere, în cuvinte pline de emoţie a arătat că străjerele din ţinutul Dunărea de Jos veniseră la Vălenii de Munte numai pentru fericirea de a vedea şi asculta pe ilustrul cărturar fără a a se gândi la o atât de călduroasă primire a omagiului lor în cetatea culturii naţionale şi la o atât de impresionantă atmosferă de frăţietate pe care au întâlnit-o acolo.

Seara, străjerele din ţinutul Dunărea de jos, au ţinut o frumoasă şezătoare în prezenţa d-lui profesor N. Iorga. A doua zi Duminică, o nouă manifestare străjerească a avut loc la Vălenii de Munte, în prezenţa d-lui Teofil Sidorovici, comandantul „Străjii Ţării", venit să viziteze aşezămintele culturale dela Vălenii.

L 1 August tinerii din Serviciul Social pornesc la lucru în toată ţara

Prin legea de organizare a Serviciului Social, tinerii care au absolvit o şcoală superioară sunt obligaţi să facă un anumit stagiu de muncă pentru folosul obştesc.

Cu comandanţi pregătiţi în 19 şcoli de băeţi şi 13 de fete la 1 August vor porni pe tot întinsul ţării, 4.000 de tineri, pentru un stagiu de o lună. Repartizaţi în echipe, cu specialităţi diferite, primul lot de tineri va lucra mai întâi în cele 10 plase model, câte una de fiecare ţinut.

Paralel cu acţiunea pe care o desfăşoară Serviciul Social, vor lucra în continuare şi echiple studenţeşti, organizate pe baza de voluntariat.

Incadrată în marea operă de înoire întreprinsă prin toate organele de conducere ale statului, acţiunea Serviciului Social are o deosebită semnificaţie urmată de o temeinică îmbunătăţire a vieţi săteşti.

Dar, prin serviciul social nu se urmăreşte numai îmbunătăţirea unor stări de lucruri, ci se lucrează la schimbarea unei mentalităţi, la încadrarea unei generaţii într'un ritm de viaţă nouă şi sănătoasă.

In adevăr, înainte ca tinerii licenţiaţi să-şi ocupe posturile lor, să-şi înceapă meseria pentru care s'au pregătit intelectualiceşte, înainte de a da piept cu viaţa, vor trăi în mijlocul poporului de unde purced, îi vor cunoaşte nevoile, vor gândi la soluţiile de îndreptare şi se vor adăpa la isvorul curăţeniei, al cinstei şi al adevăratei iubiri de neam.

Astfel, opera pe care o urmăreşte Serviciul Social şi pe care o doreşte să o înfăptuiască, capătă o amploare deosebită tocmai datorită importanţei pe care o reprezintă.

Neamul românsc a trăit până acum, datorită unor mulţime de cauze, într'o perioadă latentă şi care excludea din capul locului o acţiune de îndreptare întreprinsă în toate domeniile lui de manifestare.

Astăzi, sub semnul renaşteri naţionale şi sub egida Majestăţii Sale Regelui, vânt nou a cuprins întreaga viaţa socială românească.

Tineretul nostru diriguit alături de generaţiile cu experienţă, lucrează astăzi pentru regenerarea poporului şi pentru aşezarea ţării pe un alt standard de viaţă, cu mentalitate înoită şi cu alte orizonturi.

Serviciul Social condus de oameni de notorietate ştinţifică cu doctrină şi scopuri precise, aduce la îndeplinirea acestei opere un preţios şi valoros concurs.

Cărţi, reviste, note

(Urmare din pagina II-a)

desprinde spiritul combativ şi suculent în argumente, al tinărului filozof Dumitru Isac. E această atitudine a revistei „Sympasion", o aşteptată întoarcere la serioziiate şi autentică dialectică metafizică.

C. S. Anderco, Radu Stancu şi regretaiul *Ion Moldoveanu, Leontin Brudaşcu, Horia Stanea, V. Copilu-Cheatră, Al. Tohăneanu, Eugen Pora şi N. Găgescu,* sunt tot atâtea talente, care improspătează Ardealul nou în literatură.

Se cuvine aci să evidenţiem, rolul imens al redactorului acestei splendite reviste, dl. N. Găcescu, care ţine în circă, toată povara aceasta de gind şi vis.

Ziaristică şi cultură

Aproape că nu-i ziar în provincie, care să nu aibă, o pagină de vis şi gând. Această pagină închinată frumosului, îşi găseşte justificări multiple. Fără acces la revistele din Capitală, tinărul talentat din provincie, a născocit un mijloc de evadare din anonimat. De cele mai multe ori, aceste livezi de vis, mărginite, de casetele faptelor diverse, au lansat veritabile talente.

Inaugurate aceaste pagini literare la „Ecoul", de poetesa Florica Clura-Ştefănescu, „Picăturile de cerneală" dela „Naţiunea Română" „Livada cu visuri", dela „Patria", sunt tot atâtea argumente, că paginile culturale dela gazetele ardelene, au fost şi rămân, o realitate, un mijloc de largă propagandă artistică. M. Beniuc, Giurginea, Grigore Popa, Severeanu, etc... au intrat în literatură prin porţile de lumini ale ziarelor. Chiar dacă numai acesta ar fi rostul lor şi tot e suficient.

Poetul

Nu-i poet, numai acela care scrie versuri. Poţi să fii poet fără să fi scris un rând. Nict chiar în adolescenţă Deşi vârsta aceasta, când se deslănţue elanul, e faza în care se zămislesc visurile. Cine n'a avut în vieaţa lui parte de un album, zugrăvit cu suveniri şi maxime?

Acela, care se cutremură de orice nimic, care încuie în inima lui tristeţea aproapelui şi se induioşează de toate jongheriile vieţii, acela pe care-l mustră intrebări, acela care cu un ochiu râde şi cu altul plânge, e poate mai poet, decât mine, decât tine dragă confrate; cu cinci volume de poezie.

Poezia, nu se scrie. Se trăieşte. Iată de ce avem atât de puţini poeţi realizaţi. Iată de ce se critică atât de mult poezia.

Rusalim Cercel

Cinematografe

CAPITOL: Sânge de cazac.
APOLLO: Ramutcho fiul păcatului.
CORSO (fost Rivoli) Ultimatum
SCALA: Parada vedetelor

„URANIA"
Arad, Telefon 12-32
Cinematograful de premieră

Cel mai monumental film de expediţie realizat până în prezent
„TRADER HORN"
„In luptă cu junglă"
EDVINA BOOTH eroina filmului a murit anul trecut din cauza unei boli necunoscute primită în timpul expediţiei!
UNIC. SPECIMEME DE FIARE NECUNOSCUTE! Pătrunderea în intimitatea junglei. Lupte crâncene pentru existenţă. — Realizat cu concursul celor mai iscuşiţi vânători ai Africei. — Un film senzaţional fără precedent ce trebue văzut de mai multe ori.
Rep. 5 7.15, 9.30 - Preţuri eftine

Cinema „FORUM"
(Fost Scala) Arad
Telefon 20-10. - Sala cea mai răcoroasă
Atac în Mediterana
(Submarine Patrol)

„CORSO"
singurul cinematograf din ARAD cu plafon deschis — Telefon 21-85
I.
Crace Moore
Romanţa Argentineană
II.
Mister Zero
Omul groazei

Tipografia „Naţionala"
a corpului didactic din Banat
Execută prompt şi conştiincios cele mai frumoase şi moderne lucrări în Arta Grafică cu preţurile cele mai modeste!
TIMIŞOARA I., Str. Eugen de Savoya 16. Telefon: 21-36

LA TIMIŞOARA
Se mănâncă româneşte la
MANOLE CIUPALĂ
RESTAURANTUL GĂRII
Grătar bine asortat în fiecare zi — la dejun şi seara
Băuturi delicioase din cele mai renumite pivniţe bănăţene, ardeleneşti şi din Vechiul Regat

Rapidul Român Boy
Timişoara I. Str. E. Ungureanu No. 9
Telef. 42-22
Comisioane ocazionale şi copieri de acte
Serviciu permanent ZI şi NOAPTE

Legea pentru dobândirea și pierderea naționalității române a fost modificată

Textul complet al decretului lege

M. S. Regele a semnat decretul lege de mai jos:

ART. I. — Articolele 10, 11, 13, 18, 23, 28, 33, 41, 53, 54, 60, 62, 65, 66 și 68 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române publicat în Monitorul Oficial Nr. 16 dela 19 Ianuarie 1939, se modifică și se completează precum urmează:

Sub aliantul 8 dela art. 10 se adaogă următorul aliniat final:

„Acei care nu au nici o cetățenie — apatrizii — ca și acei care au fost cetățenii unor state care au încetat de a mai exista, nu vor mai prezenta, când solicită naturalizarea română, dovada demiterei dela cetățenia părinților și nici certificatul prevăzut la punctul 2 de sub acest articol, în ce privește legea sa națională".

Aliniatul 1 și 4 din art. 11 va avea următorul cuprins:

„1) A fost mobilizat în armata română și s'a distins prin acte de bravură sau dacă dela îndeplinirea efectivă a serviciului militar în armata română au trecut cel puțin cinci ani".

„4) Posedă o diplomă eliberată de una din Universitățile sau școlile superioare de grad univervitar din țară sau o diplomă eliberată de o școală similară din străinătate și echivalentă în țară".

La sfârșitul art. 13, se adaogă următorul aliniat:

„Se exceptează dela restricțiunile prevăzute în aliniatul precedent pensionarii, văduvele și orfanii de război și funcționarii publici cărora la 1 Februarie 1939 li se serveau pensiuni sau care la aceiași dată ocupau funcțiuni publice".

La sfârșitul art. 18 se adaogă următorul aliniat:

„Membrii Comisiuni vor beneficia de dispozițiunile din legea pentru organizarea judecătorească privitoare la concediile magistraților în timpul vacanței mari.

Ei vor putea fi însă convocați de Ministrul Justiției în timpul dela 15 Iulie la 15 Septembrie ori de câte ori va fi nevoie.

Art. 23, va avea următorul cuprins:

„Cererile de dispensă vor fi supuse de către Ministrul Justiției Consiliului de Miniștri care va hotărî în mod suveran și nemotivat acordarea sau respingerea dispensei.

O copie de pe Jurnalul Consiliului de Miniștri va fi trimisă Comisiunei".

Aliniatul al doilea din art. 28, va avea următorul cuprins:

„Pentru stabilirea calității de român de origină, este suficient ca unul din părinți să fie de origină etnică românească".

Aliniatul 1 din art. 33 va avea următorul cuprins:

„A plecat din țară în mod clandestin și fraudulos indiferent din ce cauză, sau a părăsit țara pentru a se sustrage îndeplinirei serviciului militar sau oricărei alte îndatoriri în legătură cu apărarea națională".

Dreptul de preemțiune al statului asupra bunurilor lichidate

La sfârșitul art. 53, se adaogă următoarele patru aliniate:

„Statul are drept de preemțiune asupra bunurilor lichidate în acest fel.

Exercitarea acestui drept este obligatorie pentru Stat.

Termenul în care se va exercita dreptul de preemțiune, este de două luni dela data ordonanței de adjucare definitivă".

Procedura prevăzută în acest articol, se va putea aplica și bunurilor aparținând persoanelor cărora conform art. 46, consiliul de miniștri va fi hotărît că au pierdut naționalitatea română".

La sfârșitul art. 54, se adaogă următorul alineat.

„Această declarație se va înainta de partea interesantă ministerului justiției care va lua act de această declarație printr'o decizie".

Art. 60, va avea următorul cuprins:

„Diploma de naturalizare este supusă unei taxe către Stat de 3000 lei și unei taxe de timbru judiciar de 2000 lei".

Diploma de recunoaștere nu este supusă nici unei taxe.

Locuitorii provinciilor alipite

Art. 62, va avea următorul cuprins.

„Locuitorii provinciilor alipite sunt cetățeni români prin anexiune, în condițiunile prevăzute în tratatele de pace așa precum acestea au fost interpretate și aplicate prin legea pentru dobândirea și pierderea naționalității române din 24 Februarie 1924.

„Acei dintre ei care din diferite motive, n'au îndeplinit la timp cerințele legii pentru dobândirea și pierderea naționalității române din 24 Februarie 1924, vor putea cere, în termen de trei luni, dela data promulgărei prezentei legi, înscrierea în listele de naționalitate.

„Copii minori, orfani sau din părinți necunoscuți din provinciile alipite, născuți înainte de 24 Februarie 1924, și care la data întocmirei listelor de naționalitate, nu au fost înscriși din oficiu și nici instituțiile sau persoanele în îngrijirea cărora se aflau nu au cerut înscrierea lor în aceste liste vor putea fi înscriși în listele de naționalitate în termen de trei luni dela data promulgărei prezentei legi.

Inscrierile în listele de naționalitate pentru persoanele prevăzute la aliniatele 2 și 3 ale prezentului articol, se vor face de primăriile care erau competente la data întocmirei listelor și în urma cererei celor interesați care vor dovedi că dela data Unirei și până la data când cer înscrierea, nu sau prevalat de nici o altă naționalitate.

„Listele astfel întocmite vor fi înaintate de primarii comunelor respective, în cel mult 20 de zile dela data expirărei termenului de înscriere ministerului justiției pentru verificare și aprobare.

„Pe baza aprobărei ministrului justiției, care se va da prin decizie ministerială, listele devin definitive.

„Ele vor fi trimise primăriilor respective pentru ale trece în registrele de naționalitate.

„Acei cuprinși în ele se vor considera a fi căpătat cetățenia română, potrivit dispozițiunilor din legea pentru dobândirea și perderea naționalității române din 24 Februarie 1924, neaplicându-li-se nici una din restricțiunile prevăzute de legea de față.

„Cererile pentru înscrierea în liste vor fi scutite de timbru.

„Acei dintre locuitorii provinciilor alipite care nu vor cere înscrierea în listele de naționalitate în condițiunile acestui articol, vor fi considerați că au renunțat la cetățenia română.

„Dispozițiunile acestui articol, nu se aplică acelor locuitori din provinciile alipite sau din Vechiul Regat, care au fost prevăzuți în decretul lege nr. 169 dela 22 Ianuarie 1938 privitor la reviziurea cetățenilor, întrucât aceștia a format obiectul unei reglementări speciale."

Cererile de naturalizare înaintate de Februarie 1924

Art. 65 va avea următorul cuprins:

„Cererile de naturalizare aflate la ministerul justiției înaintea legii dela 24 Februarie 1924 precum și acelea introduse după această dată pe care însă comisiunea prevăzută de art. 11 din citata lege nu le-a examinat ca și acelea pe care le-a examinat și s'a pronunțat favorabil asupra lor. vor fi trimise în cercetarea comisiunii pentru constatarea condițiunilor de naturalizare și recunoastere instituită prin legea de față.

„Cercetarea acestor cereri, se va face de comisiune, potrivit dispozițiunilor din prezenta lege.

„Cererile de naturalizare votate de ambele Corpuri legiuitoare înainde de 39 Martie 1923 și rămase nepromulgate până la data publicării legii de față, vor fi promulgate fără a mai fi trimise comisiunii.

„Cererile de naturalizare votate numai de unul din Corpurile legiuitoare, vor fi trimise comisiunei, care le va cerceta și va aviza asupra lor potrivit dispozițiunilor din prezenta lege".

Aliniatul 2 din art. 66 va avea următorul cuprins:

„Aceste cereri ca și acele votate de Cameră sau de Senat înainte de 29 Martie 1923, nu vor mai fi supuse comisiunii pentru constatarea condițiunilor de naturalizare și recunoaștere, ele, urmând a fi soluționate de ministrul justiției potrivit celorlalte dispoziții privitoare la recunoașterea românilor de origină prevăzute de prezenta lege".

Aliniatul 3 din art. 66, se suprimă.

La sfârșitul art. 68, se adoagă următorul aliniat:

„In intervalul dintre sesiuniie parlamentare naturalizările se vor face prin decrete cu putere de lege potrivit dispozițiunilor art. 46 din Constituțiune".

ART. II. — Legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române dela 19 Ianuarie 1939 cu modificările și completările ce i s'au adus prin prezentul decret, va fi republicată în Monitorul Oficial.

Dat în București la 26 Iunie 1939.

CAROL.

Președintele consiliului de miniștri, ministru de interne și ad-interim al apărării naționale,
Armand Călinescu

Ministrul Justiției
Victor Iamandi

Textul acestui decret-lege este publicat în Monitorul Oficial de Joi 27 Iulie 1939.

„Români, cunoașteți-vă, țara!"

Organizând cunoașterea cât mai deplină în străinătate a nouei Românii, subsecretariatul de Stat al Propagandei dirijează în acelaș timp, acțiunea pentru cunoașterea țării în propriile ei hotare.

Astfel, în sala de expoziții din str. Wilson 8, Subsecretariatul de Stat al Propagandei a deschis o expoziție de fotografii de turism, menită să servească drept îndreptar de călătorie acelora care se pregătesc să plece în lunile de vară.

Cele peste 100 de fotografii expuse prezintă cercetătorului toată frumusețea atât de bogată și de variată a pământului românesc.

Un panou închinat Mărei oferă într'o bogată frescă, splendoarea Baicicului, eleganța Mamaei, frumusețea întregului litoral al Mării Negre, ale cărui plaje nu-și găsesc nicăeri pereche în această parte a Europei.

Un alt panou încăpător este destinat stațiunilor balneo-climatice. Hotelurile, instalațiile de cură, frumusețea așezării tuturor acestor comori care sunt: Băile Herculane, Vatra Dornei, Slănicul Moldovei, etc., sunt prezentate în fotografii reușite și sugestive.

Munții României, cu nesfârșitele lor posibilități de turism cu măreția sălbatecă a privelиștilor, cu poezia lacurilor, ascunse între creste de stâncă, ne sunt înfățișați în toată frumusețea lor.

Dela Cazane, acolo unde Dunărea străbate adânc prin stâncă pentru a pătrunde în șesul Olteniei, și până la miraculoasa Deltă, priveliștile fluviului se răsfață pe întinderea unui alt panou.

Române un larg spațiu ocupat de fotografii, în care trăește, cu toate încântările lui, pitorescul românesc, privit în eleganța domoală a dealurilor însorite sau în tipurile caracteristice ale țăranilor.

Intre toate aceste frumuseți, șosele modernizate, de turism automobilistic, fac legătura ușoaară și sigură.

Acum, în acest anotimp al marilor plecări, nici că se putea mai nimerit prilej pentru a arăta acelor care ezită între incertitudini, că România posedă pe întinsul ei stațiuri de cură și comori turistice de cel mai mare preț.

Fiecare va găsi în expoziția Rubsecretariatului de Stat al Propagandei o sugestie, îndrumare, un îndemn.

Serviciul Social ia parte la Ziua Marinei

Fundația Culturală Regală „Principele Carol" — Serviciul Social — a trimis tuturor unităților sale sătești, orășenești, județene și de ținut următoarea circulară, în legătură cu Ziua Marinei, organizată de Liga Navală Română:

„Liga Navală Română", de sub Inalta președinție activă a M. S. Regelui, conform statutului său, continuă de 12 ani, să serbeze în toată țara, Ziua Marinei, la 15 August, sub sfânta ocrotire a Fecioarei Maria.

„La această zi se oficiază servicii divine în biserici, sau sub cerul liber, când sunt pomeniți marinarii noștri morți la datorie în războaiele dela 1877-1878, 1913 și 1916-1919, apoi se țin conferințe, pe înțelesul ascultătorilor, despre însemnătatea și rostul Mării Negre, a Dunării și a tuturor apelor românești; se organizează serbări nautice și și excursiuni, iar tot în aceeași zi vor fi colecte publice benevole, conform aprobării n-rul 29344/939 a Ministerului Sănătății și Asistenței Sociale, în folosul Ligii Navale Române.

Cum Fundația noastră a sprijinit întotdeauna frumoasa lucrare a „Ligii Navale Române" vă rugăm să depuneți și de astă dată toată străduința colaborând pe acest tărâm, cu organizațiile locale ale „Ligii Navale Române" și ajutând-o în năzuința de a face ca această serbare marinărească să fie generalizată în toată țara".

Subsecretariatul de stat al propagandei în slujba ridicării satelor

Una din marile probleme sociale ce s'au pus și la noi, îndată după războiu, a fost și problema ridicării satelor la un alt nivel de viață decât aceea pe care erau obișnuite s'o aibă.

E adevărat că în cele două decenii din urmă, multe au fost nevoile și multe lipsurile cari se cereau împlinite. Guvernele ce s'au perindat la cârmă au trebuit să se izbească an de an de aceste nevoi și lipsuri și opera lor n'a putut fi niciodată întreagă, pentrucă nu se urma un plan bine stabilit și lipsurile nu erau căutate după însemnătatea lor. A rămas o tradiție bine cunoscută, că abia se începea o lucrare, abia se pornia o acțiune și curând era lăsată în părăsire, fie din cauza schimbării regimului, fie din cauza slăbirii entuziasmului care stătea la temelia acestor acțiuni.

Astfel, nimic nu era stabil, nimic nu putea spori, nimic nu se putea vedea terminat, pentrucă nici un plan — din puținele cari se făceau — nu era susținut cu inima până la sfârșit.

Deaceea, cu drept cuvânt, nu se poate afirma că s'a făcut, în ce privește satele noastre, vreo realizare care să însemneze un început bun, care să pună stampila unei epoci noui prin opera de seamă a vreunui partid.

Satele au rămas în aceeaș orbecăire — dar ceeace a fost mai rău — în aceeași viață grea, fără ideaturi și fără orizonturi. Țăranii, pe umerii cărora se purta povara unei munci încordate — fără de care țara nu putea merge înainte — n'au avut norocul unei îmbunătățiri de viață, prin îndrumarea și ajutorarea în muncă, dar mai cu seamă prin sprijinul statului, atât de necesar în opera de refacere a gospodăriilor distruse de războiu și de sărăcia ce a urmat după el. Au avut în schimb parte de înșelătorul miraj al unei politici care nu le dădea altceva. decât spectacolul întrunirilor ce se țineau lanț, cari le împiedicau rostul muncii, isbutind să-i împartă în tabere, să-i facă mai răi, să stea numai la hartă, iar treburile lor rămâneau părăsite cu săptămânile, cu lunile.

Răul a dat cât se poate de neîntârzat rezultate. Munca a stagnat. Roadele ei n'au ma ajutat bogăției românești, lipsurile au devenit din ce în ce mai mari și primejdia cea mare ne păștea la fiece pas, așa cum bine a spus în discursul său de răspuns la Mesaj d. prim ministru Armand Călinescu.

Ca la o răspântie de istorie, Providența și-a manifestat și de astă dată grija față de acest popor. Regimul renașterii naționale, care în fond nu este altceva decât voința de bine a M. S. Regelui, a luat sub protecția sa redresarea țării și guvernul, răspunzând unei vechi dorințe regale, a îmbrățișat cu multă căldură problema ridicării satelor.

O întrecere în realizări a fost îndată precuparea fiecărui departament, de care depindea viața țărănească, și idealurile satelor noastre.

Dar, o operă care va deschide cu adevărai orizont nou vieții românești este aceea pornită sub partonajul Subsecretariatului de Stat al propagandei.

Satele noastre au început astfel și ele să sau cunoască ce e cultura, cari sunt binefacerile ei și ce mare dar dela Dumnezeu este lumina cărții și aceea a cunoștințelor căpătate și pe alte căi, ca: filme, conferințe, șezători și inițiative sărbătorești de folos. Caravana culturală și echipa de propagandă a subsecretariatului au dus în mijlocul întunerieului care împânzea mințile bieților oameni dela țară, torțele de lumină, menite să trezească din lungul somn al ignoranței sufletele dornice de altă viață ale satelor uitate.

Ceea ce trebue îndeosebi să ne bucure sunt roadele cari n'au întârziat să apară. Pretutindeni unde acești făclieri ai binelui au pus piciorul, țăranii s'au arătat bucuroși de ceea (ce li s'a pregătit, de ceea) ce li s'a dăruit, manifestând multă tragere de inimă pentru primirea sfaturilor, și dând mulțumită M. S. Regelui pentru grija ce le poartă.

Activitatea Subsecretariatul de Stat al Propagandei a devenit, așa dar numai mijlocul de împlinire a dorinței regale, dar mai mult decât atât, ea s'a făcut pozitiv utilă vieții țărănești și prin realizările de ordin practic aduse în rostul satelor noastre.

Prin această activitate regimul Frontului Renașterii Naționale, face un uriaș pas în marea problemă de ridicare a satelor și e o cinste că acest pas se face prin chibzuită îndrumare a Subsecretariatului de Stat al Propagandei.

S'a pierdut

un portmoneu cu acte pe numele: Svoboda Vilma și Carol Svoboda. Găsitorul este rugat a aduce actele la ziar. Str. Eugen de Savoya No. 16 colț cu Str. E. Ungureanu, Tipografia Cooperativei Naționala.

— 621 —

M. S. Regele Carol II, despre dă[illegible] zenia și alte virtuți ale poporului Să[illegible]

(Urmare din pagina I-a).

condiții, noi nu avem nimic mai bun de făcut decât să ne lăsăm în tutul pe seama lor, fără a încerca să-i s ătuim la sacrificii ce le-ar prea imprudente și chiar primejdioase și la care dealtfel nu ar consimți niciodată.

România și Uniunea Sovietelor

In ce privește Uniunea Sovietelor, cu care au frontieră comună, părerea românilor, și eceasta este foarte semnificativ — este cam aceiași cu a Poloniei.

Românii socotesc că faptul că Anglia și Franța tratează sau nu cu Sovietele, este departe de a avea atâta importanță și atâta preț cât își închipuie guvernele noastre. Ei cred că Uniunea Sovietelor, adică Stalin, fiecă semnează, fiecă nu semnează acest tratat, ru va urmări nici odată decât un singur scop: Să slujească numai interesele egoiste ale Uniunei Sovietice și ale bolșevismului, care pentru ei, se confundă.

Un război groaznic și sângeros, în care majoritatea națiunilor europene, ar slăbi și dela care d. Stalin s'ar abține de a lua parte, i-ar îngădui să intervină la momentul oportun cu puterile sale neatinse pentru a instala regimul comunist.

Este ceeace am gândit și eu totdeauna în ce mă privește și în ceeace am și scris. Țări atât de bine informate asupra Rusiei, c[illegible] sunt România și Polonia, veci[illegible] ei, sunt exact de aceiași păr[illegible] In fond, românul ca și polon[illegible] păstrează totdeauna o neîncre[illegible] instinctivă, dar nu nemotivat[illegible] privința rusului.

De altfel, o știu din prac[illegible] El simte în schimb o încre[illegible] deplină față de turc și nicăe[illegible] cordul pe care englezii și fra[illegible] zii l'au semnat cu Turcia, n'a [illegible] atât de favorabil primit ca la [illegible] București.

Cârmaciul e [illegible]

Acestea mi se par a fi în [illegible] samblu dispozițiile și orient[illegible] diplomației române. Ele tradu[illegible] spirația directă a Suveranului, [illegible] re urmărește cu multă aten[illegible] discernământ desfășurarea. un[illegible] năvalnică, a politicei europene [illegible] află aci un Șef, totdeauna pru[illegible] și curajos pentru a lua pe loc [illegible] tărîrile necesare. Țara și-a [illegible] încrederea în El. Ea știe că [illegible] dacă timpurile s'ar înăspri, [illegible] furtuna ar izbucni, Cârmaci[illegible] bun, cât se poate de bun.

Inaintări, numir[illegible] și permutări de magistrați la T[illegible] bunalul și Curtea [illegible] Apel Timișoara

Următorii magistrați din l[illegible] tate au fost numiți, înaintați și [illegible] mutați, pe ziua de 15 Septem[illegible] 1939, la Tribunalul și Curt[illegible] Apel Timișoara:

D. Ilie N. Lungulescu, cons[illegible] delegat procuror general la C[illegible] de Apel din Timișoara, se in[illegible] tează prim-președinte la a[illegible] Curte, în locul d-lui Emil [illegible] trescu, numit în alt post.

D. Agricola D. Ionescu, con[illegible] la Curtea de Apel din Timi[illegible] se permută, după cerere, la [illegible] țiunea VII a Curții de Ape[illegible] București, în locul vacant.

D Ioan D. Popescu, consi[illegible] Curtea de Apel din Timișoar[illegible] permută, după cerere, la C[illegible] de Apel din Oradea, în locul [illegible] Mircea Em. Niciu, înaintat.

D, Dumitru I. Niculescu, [illegible] lier la Curtea de Apel din O[illegible] se permută după cerere, la C[illegible] de Apel din Timișoara, în [illegible] d-lui Ioan D. Popescu, permut[illegible]

D. Vlad Enescu, procuro[illegible] secțiune la Curtea de Apel d[illegible] mișoara, se numește consili[illegible] aceeași Curte, în locul d-lui [illegible] cola D. Ionescu, permutat.

D.Alexandru T. Popârlan, [illegible] președinte cu gradul efect[illegible] consilier de Curte de Apel [illegible] bunalul Timiș-Torontal, se nu[illegible] consilier la Curtea de Ape[illegible] Timișoara, în locul d-lui [illegible] Lungulescu, înaintat.

D. Alexandru I. Eniu, [illegible] dinte la secțiunea III a tribun[illegible] Timiș-Torontal, se înainteazi [illegible] silier la secțiunea criminală a [illegible] de apel din Timișoara, în [illegible] vacant.

D. Anghel M. Dragomir, [illegible] primprocuror la tribunalul Prah[illegible] se înaintează procuror de secț[illegible] la Curtea de Apel din Timișo[illegible] în locul dlui Vlad Enescu, numi[illegible] alt post.

D. Ștefan Deleanu, președ[illegible] la țiunea II a Tribunalului Ti[illegible] Torontal, se înaintează prim-[illegible] ședinte la același tribunal, în l[illegible] d-lui Alexandru T. Popârlan, [illegible] mit în alt post.

D. Ioan P. Vioreanu, judeci[illegible] de ședință la Tribunalul Bihor [illegible] înaintează, președinte la secțiu[illegible] II a Tribunalului Timiș-Toro[illegible] în locul d-lui Ștefan Dele[illegible] înaintat.

D, Eugen Feneșan, judecăto[illegible] ședință la Tribunalul Timiș-To[illegible] tal, se înaintează, președintel[illegible] secțiunea III-a a aceluiași tribu[illegible] în locul dlui Alexandru I. E[illegible] înaintat.

D. Tulius-Petru I. Gorune[illegible] consilier la Curtea de Apel [illegible] Timișoara, se deleagă procuror [illegible] neral pe lângă aceeași Curt[illegible] locul dlui Iiie N. Lungule[illegible] înaintat.

Tipografia „Naționala". Timiș